



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: J. Š.
bytem X
zastoupený Mgr. Martinem Kulichem, advokátem
se sídlem Jungmannova 36/31, Praha 1

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 963/3, Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 2. 4. 2020, č. j. MV-28427-3/SO-2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Rozhodnutím ministerstva vnitra ze dne 9. 1. 2020, č. j. MV-107243-15/OBP-2019 byl žalobce odvolán z funkce zkušebního komisaře pro zkoušky odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E podle § 30 odst. 10 písm. b) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (dále jen „zákon o zbraních“) před uplynutím doby, na kterou byl jmenován, neboť bylo prokázáno, že závažným způsobem a opakovaně porušil právní předpisy upravující zkoušku odborné způsobilosti. Rozhodnutím ministra vnitra č. j. MV-28427-3/SO-2020 ze dne 2. 4. 2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), bylo podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) rozhodnuto tak, že se rozklad proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítá.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shledal, že rozkladem napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně je přezkoumatelné. Shrnl, že žalobce konečná zjištění v otázce posouzení jednotlivých porušení právních předpisů upravujících průběh zkoušky odborné způsobilosti žádným způsobem nerozporoval, naopak ze spisového materiálu (vyjádření účastníka řízení - žalobce) vyplývá, že si je většiny pochybení vědom, lituje jich a v zásadě je vyjma jednoho ani nerozporoval. Správní orgán I. stupně poté identifikoval porušení právních předpisů uvedeným jednáním žalobce a hodnotil jejich intenzitu.
3. Podle žalovaného žalobce v podstatě zpochybňuje správní uvážení správního orgánu I. stupně. Ministr vnitra však porušení diskreční pravomoci neshledal, otázka posouzení závažného porušení právních předpisů je plně na zvážení správního orgánu I. stupně, přičemž tento své úvahy v tomto směru v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil. Ministr vnitra je názoru, že porušení postupů a pravidel při povinných částech zkoušky je vždy porušením zásad pro bezpečné zacházení se zbraní a střelivem. Taková skutečnost tedy není předmětem výkladu, ale je jasně dána právním předpisem. Vzhledem k tomu, že se takových pochybení žalobce dopustil opakovaně, jednalo by se o důvod pro odvolání z funkce zkušebního komise i bez toho, aby takové jednání dosáhlo intenzity závažného porušení právních předpisů, když podle ustanovení § 30 odst. 10 písm. b) zákona o zbraních plně postačuje k odvolání z funkce zkušebního komisaře opakované porušení právních předpisů, a to bez hodnocení intenzity.
4. Pokud je žalobce názoru, že správní orgán I. stupně porušil zásadu legitimního očekávání, ministr vnitra konstatoval, že i když žalobce uvedl, že v jiných obdobných případech postupoval správní orgán I. stupně odlišně, tato řízení blíže nespecifikoval a zůstává tak u ničím nepodloženého obecného tvrzení.
5. Ministr vnitra připustil, že protokol o kontrole ze dne 16. 5. 2019 vykazuje určitá formální pochybení, ta však nemají vliv na skutečnost, že účastník řízení opakovaně a závažně porušil právní předpisy upravující zkoušku odborné způsobilosti. Nadto podotkl, že ze spisového materiálu vyplývá, že protokol o kontrole ze dne 16. 5. 2019 není jediným podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, když byly vzaty v potaz např. i námitky k oznámení o porušení právních předpisů upravujících zkoušku odborné způsobilosti ze dne 16. 5. 2019 na střelnici Kapslovna, apod. V této souvislosti odkázal žalovaný na samotný

obsah napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kde je výčet podkladů rozhodnutí uveden.

6. Poté je ministr vnitra názoru, že námitky proti neprovedení kontroly v souladu s kontrolním řádem měly být vzneseny v průběhu kontroly a zachyceny v obsahu dokumentů ke kontrole. Uvedl, že žalobce si musel být vědom, že průběh zkoušky je podroben kontrole podle kontrolního řádu, že je pořizován audiovizuální záznam, i to, že bylo zjištěno porušení právních předpisů. Ministr vnitra uvedl, že žalobce měl možnost se s podklady i s audiovizuálními záznamy seznámit. Ministr vnitra rovněž uvedl, že sice byla překročena lhůta pro vydání kontrolního protokolu, jde však o lhůtu pořádkovou, která nemá vliv na zákonnost vypořádání námitek.
7. Dále se ministr vnitra zabýval vypořádáním námitek ve vztahu ke kontrole dne 13. 8. 2019. Neztotožnil se s tvrzením, že tvrzení, že policisté, kteří prováděli dne 13. 8. 2019 kontrolu, nepředložili svá pověření ke kontrole, je v rozporu s podklady – zejména s protokolem o kontrole a s poučením o právech a povinnostech kontrolované osoby. I když byl protokol předán 12. 9. 2019, stále tomu bylo v třicetidenní lhůtě. Žalobce si podle ministra vnitra byl rovněž vědom, že je pořizován audiovizuální záznam, jejich shlednutí sám požadoval. Uvedl, že záznam jsou policisté oprávněni pořizovat i obecně podle § 62 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Kontrolní orgán není povinen pořizovat záznam celé kontroly, audiovizuální záznamy pak nejsou jediným podkladem správního řízení, vyhodnoceny byly i další podklady správního spisu, s nimiž se žalobce měl možnost se seznámit, což učinil - audiovizuální záznamy převzal a prohlédl si je. Nařízení ústního jednání tak nebylo nezbytné. Ministr vnitra rovněž shledal, že z protokolu o kontrole pak vyplývají všechny podstatné náležitosti spojené se zahájením a provedením kontroly.
8. Celkově pak ministr vnitra shledal, že jsou dány důvody pro postup podle § 30 odst. 10 písm. b) zákona o zbraních, přičemž podklady, na základě kterých dospěl správní orgán I. stupně (a následně i ministr vnitra) k těmto skutečnostem, byly zajištěny v souladu se zákonem a jejich dílčí ryze formální nedostatky nezpůsobují nezákonnost napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

9. Žalobce shrnul, že v rámci zkoušky odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E podle zákona o zbraních, která se konala dne 16. května 2019 na střelnici Kapslovna v Praze 3 a dne 13. srpna 2019 na střelnici Chodovská v Praze 4 – Michle bylo u něj konstatováno porušení právních předpisů: § 5 odst. 1 písm. c) vyhlášky Ministerstva vnitra č. 221/2017 Sb. (dále jen „vyhláška“), § 8 odst. 4 písm. a) a b) vyhlášky (§ 9 odst. 2 vyhlášky), § 5 odst. 1 vyhlášky, § 6 odst. 5 vyhlášky ve spojení s § 8 odst. 2 písm. c) vyhlášky, § 4 odst. 4 zkušebního řádu ve spojení s § 8 odst. 2 vyhlášky a § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
10. Žalobce předně namítl, že kontrola konaná dne 16. 5. 2019 nebyla provedena v souladu s kontrolním řádem a to v souladu s ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád (dále jen „kontrolní řád“) a § 12 odst. 1 písm. e), h) a j) kontrolního řádu.
11. Podle žalobce nedošlo k řádnému zahájení kontroly ve smyslu ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu, neboť není řádně doloženo, že bylo žalobci předloženo pověření ke kontrole ve smyslu ustanovení § 4 kontrolního řádu, v protokolu o kontrole s datem 16. 5.

2019 poté není uveden předmět kontroly. Protokol o kontrole označený datem 16. 5. 2019 neobsahuje žádná kontrolní zjištění ani označení právních předpisů, které byly porušeny, audiovizuální záznamy netvoří přílohu protokolu o kontrole.

12. Dále žalobce namítl, že protokol o kontrole je sice opatřen datem 16. 5. 2019, avšak dle sdělení npor. Ing. Zdeňky Kopecké v rámci vyřízení námitek nadřízené osoby kontrolujícího ve věci oznámení o porušení právních předpisů upravujících zkoušku odborné způsobilosti ze dne 31. 5. 2019 č. j.: KRPA - 183711-12/ČJ-2019-0011IY ze dne 30. 7. 2019 měl být protokol vyhotoven současně s oznámením ze dne 31. 5. 2019. Žalobce tvrdí, že protokol o kontrole nebyl vyhotoven dne 16. 5. 2019, byl antedatovaný nebo byl vyhotoven bez toho, aniž by vůbec obsahoval jakákoliv kontrolní zjištění. Ty do něj byly doplněny následně tím, že protokol zde odkazuje na později vyhotovené oznámení ze dne 31. 5. 2019, které bylo vypracováno poté, co došlo k ukončení kontroly a na základě při kontrole dne 16. 5. 2019 pořízených audiovizuálních záznamů.
13. Žalobce je názoru, že kontrolní orgán učinil v oznámení ze dne 31. 5. 2019 uvedená zjištění až ex post po ukončení kontroly po shlednutí audiovizuálních záznamů pořízených při kontrole dne 16. 5. 2019, což je v rozporu s kontrolním řádem, zejména s § 2 kontrolního řádu. Žalobci bylo umožněno se s těmito záznamy seznámit až v rámci seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí dne 5. 12. 2019. Audiovizuální záznamy v rozporu s ustanovením § 8 písm. d) kontrolního řádu nezachycují celý průběh kontroly.
14. Žalobce dále namítl, že dne 27. 6. 2019 podal námítky k oznámením o porušení právních předpisů upravujících zkoušku odborné způsobilosti ze dne 31. 5. 2019, č. j.: KRPA - 183711-5/ČJ-2019-0011IY. Kontrolní orgán námítkám dne 2. 7. 2019 nevyhověl, nadřízená osoba kontrolujícího Ing. Kopecká vyhověla pouze ohledně námítky upozorňující na nesprávné označení data vyhotovení protokolu o kontrole. K vyřízení námitek mělo dojít ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich doručení dne 27. 6. 2019, tato lhůta uplynula dne 29. 7. 2019, vyřízení námitek nadřízené osoby kontrolujícího ze dne 30. 7. 2019 bylo předáno do poštovní přepravy dne 2. 8. 2019 a žalobci bylo doručeno dne 20. 8. 2019. Žalobce znovu namítl, že protokol byl vyhotoven bez toho, aniž by vůbec obsahoval jakákoliv kontrolní zjištění. Je názoru, že na základě protokolu o kontrole s datem 16. 5. 2019 nelze učinit podání námitek, které by směřovalo proti kontrolním zjištěním, a tudíž ani nelze dosáhnout jejich řádného vyřízení.
15. Podle žalobce došlo postupem kontrolního orgánu ke znemožnění řádného podání a vyřízení námitek. Dále k vyřízení námitek k oznámením o porušení právních předpisů ze dne 25. 6. 2019 nedošlo ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich doručení, čímž došlo k porušení ustanovení § 14 odst. 1 kontrolního řádu. To podle žalobce činí vyřízení námitek k oznámením o porušení právních předpisů ze dne 25. 6. 2019 nezákonným a na kontrolu lze v případě jejího řádného zahájení nahlížet jako na dosud neukončenou.
16. Podle žalobce byly audiovizuální záznamy získány a provedeny v rozporu s § 51 správního řádu. Podle žalobce protokol o kontrole ze dne 16. 5. 2019 spolu z toho dne pořízenými audiovizuálními záznamy a protokol o kontrole ze dne 13. 8. 2019 spolu z tohoto dne pořízenými audiovizuálními záznamy nesplňují zákonné požadavky, aby mohly být podkladem nebo dokonce v případě audiovizuálních záznamů důkazem. Pakliže došlo v rámci správního řízení k provádění důkazů audiovizuálními záznamy, stalo se tak nezákonnou formou mimo ústní jednání o čemž nebyl žalobce předem vyrozuměn.

Audiovizuální záznamy nezachycují celý průběh kontroly, tudíž nejsou použitelné jako důkazy i z důvodů porušení ustanovení § 8 písm. d) kontrolního řádu.

17. Žalobce namítl, že správní orgán překročil meze správního uvážení. Žalobce je názoru, že se nedopustil závažného porušení právních předpisů upravujících zkoušku odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu nebo zmaření účelu zkoušky tak, že by ji kterýkoliv uchazeč nemusel vykonat samostatně bez minimálního nezbytného penza znalostí a dovedností potřebných k získání zbrojního průkazu. Jeho přístup k žadatelům se mimo jiné řídil i Informací Ministerstva vnitra České republiky odboru bezpečnostní politiky pro zkušební komisaře ze dne 17. 1. 2019 a Doplnění stanoviska OBP k postupu zkušebních komisařů při zkouškách odborné způsobilosti ze dne 30. 1. 2019. Kontrolní orgán během kontroly podle názoru žalobce nezaznamenal bezprostřední ohrožení bezpečnosti osob, neboť ani nepřijal opatření ve smyslu zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, aby takovéto ohrožení nebo porušení bezpečnosti odstranil. Správní orgán podle názoru žalobce uplatnil přepjatě formalistický přístup, díky němuž na základě protiprávně získaných důkazů rozhodl mimo jiné jinak než v obdobných případech.
18. Podle žalobce není rozhodnutí správního orgánu náležitě odůvodněno a je nepřezkoumatelné; správní orgán podle žalobce současně nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce k tomu namítl, že žalovaný vycházel z kamerových záznamů a dále z obsahu správního spisu, který však nijak nekonkretizuje. Současně blíže nerozvádí, proč které jednání lze považovat za takové, že bezprostředně ohrožuje bezpečnost osob (fakticky nebo hypoteticky), k čemuž se odvolává toliko na blíže neupřesněný výklad Ministerstva vnitra a mezi zkušebními komisaři obecně akceptovaná porušení zásad pro bezpečné zacházení se zbraní. Správní orgán se dále náležitě nevypořádal se skutečností, že v protokolu o kontrole zpracovaném Policií České republiky ke zkoušce ze dne 13. 8. 2019 je uvedeno, že žalobce postupoval v souladu s právními předpisy upravujícími zkoušku odborné způsobilosti, přičemž správní orgán došel v případě několika žadatelů ex post v rozporu se zásadou bezprostřednosti k jiným závěrům, což zdůvodnil toliko tím, že postupoval podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu.
19. Správní orgán rovněž doposud nepřistoupil k opravě označení účastníka ve výroku rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 9. 1. 2020, kterým odvolává pana „J.Š.“, ačkoliv má být správně uvedeno, že odvolává pana „J. Š.“.

IV. Vyjádření žalovaného

20. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na to, že žaloba mohla být podána opožděně po dvouměsíční lhůtě, která je k tomu stanovena v § 72 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
21. K věci samé uvedl, že při rozhodování ve věci odvolání žalobce jako zkušebního komisaře vycházel z celého obsahu správního spisu a dále z audiovizuálního záznamu zkoušek ze dne 16. 5. 2019 a 13. 8. 2019. Připustil, že i když protokoly snad vykazují vady, pro vznik podezření, že žalobce jako zkušební komisař porušil právní předpisy upravující zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E podle zákona o zbraních, jsou zcela dostačující.
22. Žalovaný uvedl, že z protokolu vyplývá, že kontrola dne 16. 5. 2019 byla zahájena předložením kontrolního průkazu. V Opatření k určení zkušebního komisaře ze dne 10. 5.

2019 je určen přímo žalobce, ten opatření převzal, což stvrdil razítkem a podpisem, obdobně též v poučení o právech a povinnostech kontrolované fyzické osoby. Žalobce navíc vlastnoručně podepsal Poučení k pořizování obrazového nebo zvukového záznamu průběhu zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu nebo jiné přítomné osoby ze dne 16. 5. 2019, č. j. KRPA-183711-2/ČJ-2019-0011IY. Dále žalovaný uvedl, že v rámci všech zkoušek odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu jsou prováděny kontroly nad činností zkušebních komisařů a v působnosti Krajského ředitelství policie hl. města Prahy jsou od roku 2014 ze všech zkoušek pořizovány audiovizuální záznamy. Žalobce si tak podle žalovaného musel být vědom, že jeho činnost zkušebního komisaře při zkoušce odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E podle zákona o zbraních, je ze strany Policie ČR, resp. přítomných policistů, podrobena kontrole, a zároveň je pořizován audiovizuální záznam zkoušky.

23. Žalovaný poukázal poté na to, že z obsahu protokolu je jeho předmět zcela zřejmý. Připustil, že v části kontrolního zjištění žádná konkrétní zjištění nejsou, je tam však uveden odkaz na dokument „Oznámení o porušení právních předpisů upravujících zkoušku odborné způsobilosti“ ze dne 31. 5. 2019, která je vedena pod č. j. KRPA-183711-5/ČJ-2019-011IY, v němž je uvedeno, která ustanovení právních předpisů byla porušena, včetně detailního popisu, jak k činnosti došlo, spolu s odkazem na názvy audiovizuálních souborů zachycujících zkoušku. Oba dokumenty byly žalobci doručeny.
24. Skutečnost, že Oznámení o porušení právních předpisů (č. j. KRPA-183711-5/ČJ-2019-0011IY) je ze dne 31. 5. 2019, pak není podle žalovaného v rozporu s právními předpisy, neboť protokol o kontrole má být dle ustanovení § 12 odst. 2 kontrolního řádu vyhotoven ve lhůtě do 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu, ve zvláště složitých případech do 60 dnů. Tato lhůta byla ze strany kontrolního orgánu dodržena.
25. V protokolu je rovněž uvedeno, že byl o průběhu zkoušky pořízen audiovizuální záznam v době od 9:00 do 17:30. Dokument Poučení k pořizování obrazového nebo zvukového záznamu průběhu zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu nebo jiné přítomné osoby ze dne 16. 5. 2019, č.j. KRPA-183711-2/ČJ-2019-0011IY žalobce vlastnoručně stvrdil svým podpisem. Žalobce měl právo seznámit se se záznamem v rámci nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu, ale nevyužil toho. Žalovaný rovněž poukázal na to, že podle § 8 písm. d) kontrolního řádu není stanoveno, že by bylo povinností kontrolujícího pořizovat obrazový a zvukový záznam z celé kontroly.
26. K průběhu vyřizování námitek žalovaný uvedl, že žalobce podal proti Oznámení o porušení právních předpisů upravujících zkoušku odborné způsobilosti ze dne 31. 5. 2019 námítky a tyto byly vyřízeny jako námítky proti Protokolu o kontrole v souladu s kontrolním řádem. Vyřízení námitek bylo předáno k poštovní přepravě o 4 dny později, než činí maximální lhůta k vyřízení námitek - 30 dní. Ve složitých případech se však tato lhůta prodlužuje o dalších 30 dní, vyřízení námitek tak proběhlo v maximální zákonné lhůtě 60 dní. I když žalobce o tomto prodloužení nebyl vyrozuměn, nemá to vliv na zákonnost vyřízení námitek.
27. Ve vztahu ke kontrole ze dne 13. 8. 2019 žalovaný uvedl obdobné. I v tomto protokolu je uvedeno, že kontrola byla zahájena předložením kontrolních průkazů a zároveň předáním kopie Opatření k určení zkušebního komisaře ze dne 6. 8. 2019. Na dokumentu Poučení o právech a povinnostech kontrolované fyzické osoby ve smyslu ustanovení § 4 až § 18 a §

22 a § 23 kontrolního řádu ze dne 13. 8. 2019 (č. j. KRPA- 8665-23/ČJ-2019-0014IY) je na poslední straně (str. 7) otisk razítka zkušební komisaře, je připojen jeho podpis s datem 13. 8. 2019. Tvrzení žalobce, že poučení mu bylo předáno až ex post dne 12. 9. 2019 se tedy nezakládá na pravdě. I v případě této zkoušky žalobce vlastnoručně podepsal Poučení k pořizování obrazového nebo zvukového záznamu průběhu zkoušky. Protokol o kontrole ze dne 13. 8. 2019 byl skutečně žalobcem dle data uvedeného u jeho podpisu převzat až dne 12. 9. 2019, přičemž není zřejmé, proč došlo k této prodlevě. I kdyby však byl Protokol vyhotoven až dne 12. 9. 2019, stále byla zachována 30 denní lhůta stanovená zákonem pro jeho vyhotovení. Podle žalovaného se s určitostí nejedná o chybu v datu, protože dne 12. 9. 2019 byl podán i návrh na ukončení kontroly, neboť zkušební komisař, tj. žalobce, se vzdal práva podat proti Protokolu námitky, jak je patrné z tohoto dokumentu. V Protokolu o kontrole ze dne 13. 8. 2019 nejsou uvedena žádná kontrolní zjištění, resp. je uvedeno: „Bez závad“. S ohledem na probíhající řízení došlo k ústní dohodě se žalobcem, že si kopie audiovizuálních záznamů převezme až dne 5. 12. 2019. Z protokolu je taktéž patrný předmět kontroly.

28. K námitce nezákonnosti získání a provedení důkazů – audiovizuálních záznamů žalovaný uvedl, že příslušníci Policie ČR jsou oprávněni pořizovat obrazový a zvukový záznam zkoušky nejen na základě ustanovení § 8 písm. d) kontrolního řádu, ale také dle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je-li to nezbytné pro plnění jejích úkolů. Žalobce ani v námitkách ani ve vyjádření k podkladům audiovizuální záznamy nezpochybnil. Žalovaný dále shrnul, že žalobce byl již v oznámení o zahájení řízení informován, že řízení bylo zahájeno po vyhodnocení audiovizuálních záznamů a spisového materiálu. Žalovaný poukázal na to, že následně byl žalobce zpraven ze strany žalovaného o existenci audiovizuálních záznamů, dne 3. 12. 2019, že bylo ukončeno dokazování včetně audiovizuálních souborů se záznamem. Následně byl žalobce seznámen s možností vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Dne 5. 12. 2019 se žalobce seznámil s podklady, převzal mj. všechny záznamy. Oprávněná úřední osoba pak se žalobcem shlédla některá vytipovaná videa, avšak vzhledem k rozsahu a délce audiovizuálních záznamů (záznam zkoušky ze dne 16. 5. 2019 je v délce 4 hodin a 34 minut, záznam zkoušky ze dne 13. 8. 2019 je v délce 2 hodin a 7 minut), nebylo možné ani praktické, aby všechna videa na místě zhlédl. Zároveň žalobce sdělil, že své vyjádření zašle dodatečně písemně, a to ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 3. 12. 2019, poté, co si videa v klidu doma prohlédne. Přitom byl poučen, že může požádat v případě potřeby o prodloužení lhůty k vyjádření. Žalovaný toho názoru, že v takové situaci k provedení důkazu audiovizuálním záznamem nebylo třeba nařizovat ústní jednání. Z praktického hlediska ani nebylo možné provést ústní jednání, během kterého by byly shlédnuty záznamy v délce více jak 6 a půl hodiny. Svým postupem žalovaný žalobce jakkoliv nezkrátil na jeho právech.
29. Žalovaný je názoru, že skutkový stav i právní závěry ob stojí. Z výroku napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce jako zkušební komisař porušil celkem 6 ustanovení právních předpisů upravujících průběh zkoušky, přičemž svá pochybení téměř ve všech bodech uznal.
30. Žalovaný dále shrnul právní povinnosti, které žadatele a zkušební komisaře provází při zkoušce odborné způsobilosti podle vyhlášky. Příloha 1 zkušební řádu (nařízení vlády č. 315/2011 Sb., o zkušebním řádu zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E, ve znění nařízení vlády č. 220/2017 Sb.) obsahuje

Přehled základních postupů k prokázání znalostí bezpečné manipulace se zbraní a střelivem. Porušení postupů a pravidel uvedených v příloze 1 zkušebního řádu při povinných částech zkoušky je vždy porušením zásad pro bezpečné zacházení se zbraní a střelivem. Tato skutečnost tedy není předmětem výkladu, ale je jasně dána právním předpisem.

31. Žalovaný poukázal na to, že vymezení, které z porušení těchto pravidel mohou reálně nebo hypoteticky bezprostředně ohrožit bezpečnost osob, u některých pochybení jsou mezi odbornou veřejností vedeny diskuse. Nicméně o pochybeních, kterých se dopustili žadatelé v průběhu dvou zmíněných zkoušek, tyto pochybnosti neexistují.
32. Tvzení žalobce, že nedošlo k ohrožení bezpečnosti osob, protože ani jeden z přítomných policistů provádějících kontrolu při inkriminovaných okamžicích nezasáhl, je liché. Jelikož zkušební komisař vždy stojí v bezprostřední blízkosti žadatele, neboť žadatelé nejsou držiteli zbrojního průkazu, zbraně jsou jim tedy pro účel zkoušky svěřeny a musí být pod dohledem k tomu způsobilé osoby podle zákona o zbraních, když touto osobou je v rámci zkoušky zkušební komisař, proto nebylo zásahu příslušníků Policie ČR třeba, neboť zasáhl slovně přímo zkušební komisař. To však v žádném případě neznamena, že jednání žadatele neohrožovalo bezpečnost přítomných osob a v případě nečinnosti zkušební komisaře by příslušníci Policie ČR samozřejmě byli povinni konat.
33. Žalovaný shrnul, že žalobce povinnosti zkušební komisaře porušil opakovaně i závažným způsobem. Jakkoliv žalobce poukazuje na to, že žalovaný rozhodl jinak než v obdobných případech, ani on sám neuvedl, které případy to byly.
34. Žalovaný rovněž poukázal na to, že žalobce pochybení u žadatelů J. M. a A. T. uznal, u žadatele V. V. nebyl toho názoru, že by měl být klasifikován stupněm „neprospěl“, podle žalovaného však tento žadatel nepředvedl odstranění závady „selhač“, jeho pochybení mohlo vést k ohrožení bezpečnosti osob, navíc se dopustil porušení zásad pro bezpečné zacházení se zbraní a střelivem.
35. Pokud jde o rozpor mezi kontrolními zjištěními a názorem žalovaného o porušení předpisů, žalovaný poukázal na obsah a podklady správního spisu, audiovizuální záznamy a z nich vyplývající skutková zjištění. Má za to, že zjistil skutečný stav věci, podklady a úvahy jsou v odůvodnění uvedeny.
36. V případě namítaného nesprávné skloňování příjmení žalobce „Š.“ žalovaný uvedl, že žalobce v řízení tuto námitku neuplatnil, byť s postupem správního orgánu byl seznámen. Žalovaný nicméně uvedl, že v průběhu řízení byl žalobce identifikován dostatečně svými nacionály a číslem služebního průkazu.
37. Žalobce k vyjádření žalovaného nepodal repliku.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

38. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).
39. O věci městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání, nevyjádřila (jejich

souhlas projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Městský soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – všechny podklady, které žalobce v žalobě zmiňuje, soudu je předložil a navrhuje je jako důkaz, jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS). Skutkové okolnosti věci mezi stranami sporné nejsou, spornou je poté otázka právní.

40. Městský soud ze správního spisu ověřil, že žalobce byl určen jako zkušební komisař ke zkouškám odborné způsobilosti žadatelů o zbrojní průkaz ve dnech 16. 5. a 13. 8. 2019. Při těchto zkouškách provedli příslušníci policie České republiky kontrolu na základě zákonného oprávnění dle § 75a odst. 2 písm. c) zákona o zbraních. Po vyhodnocení podkladů kontroly zahájil správní orgán I. stupně dne 24. 10. 2019 řízení o odvolání žalobce z funkce komisaře. Správní orgán v řízení disponoval podklady z jednotlivých kontrol, které mu postoupila Policie ČR. V řízení žalobce využil svých procesních práv – dne 5. 12. 2019 se seznámil s podklady řízení (včetně audiovizuálních záznamů z kontroly) a k věci se vyjádřil před vydáním prvostupňového rozhodnutí a to ve dnech 16. 12. (k okolnostem a porušením právních předpisů při zkoušce konané dne 16. 5. 2019) a 18. 12. 2019 (k okolnostem a porušením právních předpisů při zkoušce konané dne 13. 8. 2019). O odvolání žalobce z funkce zkušební komisaře poté správní orgán I. stupně rozhodl prvostupňovým rozhodnutím a k rozkladu žalovaný napadeným rozhodnutím.
41. Z hlediska skutkového není mezi stranami o průběhu zkoušek ve dnech 16. 5 a 13. 8. 2019 žádného sporu. Městský soud má proto za to, že zkoušky se v těchto dnech uskutečnily (včetně jednání žalobce) tak, jak byly popsány na několika stranách prvostupňového rozhodnutí.
42. Správní orgány v jednání žalobce jako zkušební komisaře shledaly porušení povinností podle:
 - § 5 odst. 1 a § 5 odst. 1 písm. c) vyhlášky, podle těchto ustanovení „v praktické části zkoušky žadatel k prokázání znalostí bezpečné manipulace se zbraní a střelivem samostatně předvede a) prohlídku zbraně za účelem zjištění, zda není v nabitém stavu, b) částečné rozebrání a složení zbraně v rozsahu, který je nutný k běžnému vyčištění zbraně po střelbě, a c) postup při přípravě zbraně a střeliva ke střelbě, postup při zjištění závady na zbraní při střelbě a postup při ukončení střelby“,
 - § 8 odst. 4 písm. a) a b) vyhlášky ve spojení s § 9 odst. 2 vyhlášky, podle těchto ustanovení „v praktické části zkoušky je žadatel hodnocen stupněm „prospěl“, jestliže vedle zvládnutí činností uvedených v § 5 odst. 1 při střelbě na pevný cíl podle § 6 dosáhne ...“ určitého počtu zásahů ve stanoveném čase v závislosti na tom typu zbrojního průkazu, o který žadatel požádal; v opačném případě je třeba žadatele hodnotit „neprospěl“ (srov. § 9 odst. 2 vyhlášky),
 - § 6 odst. 5 vyhlášky ve spojení s § 8 odst. 2 písm. c) vyhlášky, podle těchto ustanovení „před zahájením hodnocené střelby je žadatel o vydání zbrojního průkazu oprávněn ověřit si správnost nastřelení zbraně, a to v případě krátké kulové a dlouhé kulové zbraně třemi výstřely a v případě dlouhé brokové zbraně jedním výstřelem“ (§ 6 odst. 5 vyhlášky), s tím, že žadatel mohl být v případě žádosti o zbrojní průkaz typu C hodnocen stupněm „prospěl“ tehdy, pokud by dosáhl ve stanoveném čase určitého počtu zásahů pro tento typ zbrojního průkazu /§ 8 odst. 2 písm. c) vyhlášky/,

- § 4 odst. 4 nařízení vlády č. 315/2011 Sb., zkušebního řádu ve spojení s § 8 odst. 2 vyhlášky, podle těchto ustanovení „před vykonáním praktické části zkoušky seznámí zkušební komisař žadatele s průběhem zkoušky a v potřebném rozsahu s provozním řádem střelnice, zejména se zásadami bezpečné manipulace se zbraní a chováním na střelnici. Zkušební komisař dále žadatele seznámí s povely, které bude používat při praktické části zkoušky“;
 - § 4 odst. 1 správního řádu, podle tohoto ustanovení platí, že „každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc“.
43. Žalobce byl odvolán z funkce zkušební komisaře podle ustanovení § 30 odst. 10, písm. b) zákona o zbraních, podle něhož „ministerstvo odvolá zkušební komisaře před uplynutím doby, na kterou byl jmenován, jestliže závažným způsobem nebo opakovaně porušil právní předpisy upravující zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu“.
44. Žalobce v prvním okruhu námitek zpochybňuje podklady správního řízení, které pocházejí z jednotlivých kontrol.
45. Městský soud shledal, že protokol o kontrole konané dne 16. 5. 2019, č. j. KRPA-183711-4/ČJ-2019-0011IY obsahuje konstatování, že kontrolovanou osobou byl žalobce, že jde o kontrolu podle kontrolního řádu a podle ustanovení § 75a odst. 2 písm. c) zákona o zbraních (tento odkaz na ustanovení § 75a odst. 2 písm. c) zákona o zbraních vymezuje, že jde o kontrolu nad dodržováním povinností zkušebním komisařem v rámci provádění zkoušek odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu – pozn. městského soudu). Protokol dále stanovuje, že kontrola byla dne 16. 5. 2019 zahájena předložením kontrolního průkazu a „určení“, ukončena byla kontrolou předávání dokladu o odborné způsobilosti pro vydání zbrojního průkazu dne 16. 5. 2019. Seznam kontrolních zjištění poté odkazuje na oznámení o porušení právních předpisů ze dne 31. 5. 2019, které je vedeno pod sp. zn. KRPA – 183711-5/ČJ-2019-0011IY. Z protokolu rovněž vyplývá, že v době od 9:00 do 17:30 byl pořizován audiovizuální záznam. Protokol je stvrzen podpisy členů kontrolní skupiny nrap. B. D. ze dne 16. 5. 2019.
46. Samotné Oznámení o porušení právních předpisů ze dne 31. 5. 2019, č. j. KRPA – 183711-5/ČJ-2019-0011IY, konstatuje u zkoušek některých žadatelů porušení právních povinností.
47. Protokol (pod č. j. KRPA – 183711 – 4/ČJ-2019-011IY) i oznámení (pod č. j. KRPA – 183711 – 5/ČJ-2019-011IY) byl doručen žalobci poštou dne 12. 6. 2019.
48. Ze správního spisu (podklady týkající se kontroly na zkoušce dne 16. 5. 2019) dále vyplývá, že žalobce byl o svých právech a povinnostech v průběhu kontroly poučen dne 16. 5. 2019, pod č. j. KRPA-183711-1/ČJ-2019-0011IY; poučení provedla nrap. M. B., to, že poučení vzal na vědomí, žalobce stvrdil svým podpisem. O tom, že byl žalobce určen v souladu s § 21 odst. 2 zákona o zbraních zkušebním komisařem, byl žalobce seznámen rovněž dne 16. 5. 2019, pod č. j. KRPA-5567-11/ČJ-2019-0011IY, pod č. j. KRPA – 183711 – 2/ČJ-2019-0011IY byl žalobce (a žadatelé) poučen i o tom, že z kontroly bude pořizen podle § 8 písm. d) kontrolního řádu obrazový nebo zvukový záznam.
49. Žalobce podal proti závěrům kontrolní skupiny námitky dne 27. 6. 2019. Ty vedoucí kontrolní skupiny dne 2. 7. 2019 zamítl pod č. j. KRPA – 183711-8/ČJ-2019-0011IY, a proto nadřízená osoba kontrolujícího námitky posoudila znovu dne 30. 7. 2019, č. j. KRPA – 183711-12/ČJ-2019-0011IY. Námitky žalobce rovněž zamítla; přisvědčila však žalobci v

tom, že protokol o kontrole byl vyhotoven až 31. 5. 2019 současně s Oznámením o porušení právních předpisů.

50. Pokud jde o kontrolu dne 13. 8. 2019, žalobce byl o svých právech a povinnostech v průběhu kontroly poučen dne 13. 8. 2019, pod č. j. KRPA-8665-23/ČJ-2019-0014IY; poučení provedl nrap. Bc. J. H., to, že poučení vzal na vědomí, žalobce stvrdil svým podpisem. O tom, že byl určen v souladu s § 21 odst. 2 zákona o zbraních zkušebním komisařem, byl žalobce seznámen rovněž dne 13. 8. 2019, pod č. j. KRPA-2624-23/ČJ-2019-0014IY, pod č. j. KRPA-8665-23/ČJ-2019-0014IY byl žalobce (i žadatelé) poučen i o tom, že z kontroly bude pořízen podle § 8 písm. d) kontrolního řádu pořízen obrazový nebo zvukový záznam.
51. Rovněž protokol ze dne 13. 8. 2019, č. j. KRPA-8665-23/ČJ-2019-0014IY obsahuje v záhlaví, že kontrolovanou osobou byl žalobce, že jde o kontrolu podle kontrolního řádu a dle § 75a odst. 2 písm. c) zákona o zbraních (odkaz na ustanovení § 75a odst. 2 písm. c) zákona o zbraních vymezuje, že jde o kontrolu nad dodržováním povinností zkušebním komisařem v rámci provádění zkoušek odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu). Protokol dále stanovuje, že kontrola byla dne 13. 8. 2019 zahájena předložením kontrolního průkazu a „určení“, ukončena byla ukončena kontrolou předávání dokladu o odborné způsobilosti pro vydání zbrojního průkazu. Seznam kontrolních zjištění uvádí „bez závad“. Z protokolu vyplývá, že byl pořízován audiovizuální záznam zkoušky v době od 9:00 do 13:10. Protokol je stvrzen podpisy členů kontrolní skupiny nrap. H. a Š. ze dne 12. 9. 2019 a rovněž žalobcem téhož dne.
52. Žalobce má nejprve za to, že kontrola nebyla zahájena ve smyslu ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu, neboť není řádně doloženo, že bylo žalobci předloženo pověření ke kontrole ve smyslu ustanovení § 4 kontrolního řádu,
53. Podle § 5 odst. 1 kontrolního řádu je kontrola zahájena prvním úkonem, jímž je mj. „a) předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo jiné osobě, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela (dále jen „povinná osoba“), jež je přítomna na místě kontroly“.
54. Zahájení kontroly znamená okamžik, od něhož si kontrolovaná osoba má být vědoma toho, že je u ní zahájena a vedena kontrola a že se na ni od tohoto okamžiku vztahují práva a povinnosti kontrolované osoby podle § 10 kontrolního řádu. Předložením pověření dojde k identifikaci kontrolního zaměstnance a tím i kontrolního orgánu. V obou případech (tj. jak dne 16. 5. 2019, tak 13. 8. 2019) je nepochybné, že kontrolu prováděla kontrolní skupina složená ze dvou příslušníků Policie České republiky. V obou případech (dle obsahu protokolu) mělo být pověření předloženo současně s určením žalobce jako zkušebního komisaře. Je taktéž zjevné, že protokol vyplnili kontrolující policisté, ti tedy svými podpisy stvrdili, že pověření žalobci skutečně předložili; podle protokolu teda pověření předloženo bylo.
55. Žalobce (toliko však ve vztahu ke kontrole dne 16. 5. 2019) oproti tomu sporuje předložení pověření ke kontrole, neboť tato skutečnost z protokolu podle jeho názoru dostatečně nevyplývá. Žalobce je ke svému tvrzení v důkazní nouzi, neboť sám konkrétními důkazy nemůže prokázat negativní skutečnost, že mu případně předloženo pověření nebylo, svým podpisem navíc tento protokol ani nestvrdil. Současně však ze správního spisu vyplývá, že žalobce v týž den (tj. 16. 5. resp. 13. 8. 2021) obdržel poučení o právech a povinnostech

kontrolované fyzické osoby č. j. KRPA-183711-1/ČJ-2019-0011IY, kde byl kontrolním zaměstnancem poučen o postupu při kontrole. A dále správní spis obsahuje taktéž opatření k určení zkušebního komisaře ze dne 10. 5. 2019, které žalobce převzal dne 16. 5. 2019 (což stvrdil svým podpisem). Jedná se tedy o další úkon v rámci kontroly, který se zjevně stal a navíc byl takto zachycen i v protokolu jako jeden z úkonů, kterým byla kontrola zahájena.

56. Vycházejí z těchto podkladů podle názoru městského soudu není žádný reálný důvod se domnívat, že by žalobci dne 16. 5. 2019 kromě opatření k určení žalobce zkušebním komisařem a poučení o právech a povinnostech při kontrole nebylo předloženo taktéž pověření kontrolní skupiny ke kontrole. Obsah protokolu, tj. tvrzení kontrolorů, že pověření předloženo bylo, v tomto směru není žalobcovou námitkou věrohodně zpochybněn. Pověření podle názoru městského soudu žalobci tedy předloženo bylo, kontrola dne 16. 5. 2019 tak tímto úkonem byla zahájena. Pouze pro úplnost městský soud dodává, že uvedené platí tím spíše u kontroly zahájené dne 13. 8. 2019. I v tomto případě byla kontrola zahájena předložením pověření a určením žalobce zkušebním komisařem. Správnost a úplnost protokolu nicméně žalobce potvrdil téhož dne svým podpisem, ostatně, jak již bylo výše uvedeno, žalobce tuto okolnost ve vztahu ke kontrole dne 13. 8. 2019 ani nespornuje.
57. Další výtku žalobce směřuje (především) proti protokolu o kontrole s datem 16. 5. 2019, kde podle žalobce není uveden předmět kontroly.
58. Jak již bylo uvedeno výše, jak v protokolu o kontrole konané dne 16. 5. 2019, tak i dne 13. 8. 2019 byl uveden odkaz na ustanovení § 75a odst. 2 písm. c) zákona o zbraních. Tento odkaz zcela jasně vymezuje, že jde o kontrolu nad dodržováním povinností zkušebním komisařem v rámci provádění zkoušek odborné způsobilosti žadatelů o vydání zbrojního průkazu. Současně žalobci, jak již bylo uvedeno, byla v těchto dnech ze strany kontrolního orgánu předána poučení o kontrole a určení zkušebním komisařem. Žalobce si tedy ze všech těchto podkladů musel být vědom nejen toho, že byla zahájena kontrola, ale také toho, jaké oblasti (předmětu) se týkala a rovněž tak i kterého konkrétního termínu se týkala. Městský soud je proto názoru, že oba protokoly předmět kontroly dostatečně určitě vymezují, tím spíše byl předmět kontroly žalobci zřejmý ve spojení s ostatními podklady, které převzal v okamžiku zahájení kontroly.
59. Žalobce dále namítl, že protokol o kontrole označený datem 16. 5. 2019 neobsahuje žádná kontrolní zjištění ani označení právních předpisů, které byly porušeny s tím, že tento protokol nebyl vyhotoven dne 16. 5. 2019 ale až později.
60. Městský soud shledal, že protokol týkající se kontroly dne 16. 5. 2019 obsahuje v části kontrolní zjištění odkaz na samostatný dokument (oznámení o porušení právních předpisů), v němž je detailně shrnut průběh vadných částí zkoušky a v čem přitom došlo k porušení povinností zkušební komisaře. I když tato shrnutí nejsou přímo vtělena do formuláře protokolu, přesto je z protokolu alespoň patrné, že byla konstatována kontrolní zjištění, která jsou detailněji rozvedena v samostatném dokumentu, jenž je v protokolu současně přesně označen. Vzhledem k rozsahu těchto zjištění je takový postup podle názoru městského soudu akceptovatelný. Současně neplatí, že by oba dokumenty byla na sobě nezávislé – protokol přímo na oznámení odkazuje, je tedy zjevné, že bez tohoto oznámení je protokol neúplný a je třeba jeho obsah vykládat současně s obsahem oznámení. Oznámení na úvodní straně zase odkazuje na to, že dne 16. 5. 2019 byla provedena kontrola žalobce a že zjištěná porušení právních předpisů se vztahují k této

kontrole. V souhrnu tedy protokol a oznámení tvoří komplex skutkových zjištění z kontroly provedené dne 16. 5. 2019. Protokol i oznámení byly žalobci zaslány společně, žalobce si zásilku (tj. obě části) převzal dne 12. 6. 2019 a ke kontrolním zjištěním dne 27. 6. 2019 podal námitky. I z postupu žalobce je tedy zjevné, že mu z těchto dokumentů bylo zřejmé, jaká kontrolní zjištění byla v rámci kontroly shledána a v čem tato zjištění spočívala.

61. Skutečnost, že protokol byl skutečně vyhotoven až současně s oznámením dne 31. 5. 2019, vyplývá jednak z protokolu samotného, v němž je výsledně odkazováno na kontrolní zjištění obsažená v oznámení ze dne 31. 5. 2019; je tedy zjevné, že protokol dříve před tímto datem vyhotoven být nemohl. Tuto skutečnost však potvrdila i nadřízená kontrolujícího při vyřízení námitek. Je tedy nepochybné, že protokol o kontrole konané dne 16. 5. 2019 byl vyhotoven až 31. 5. 2019. Na předmětu věci to však nemá podle názoru městského soudu žádný vliv. Žalobci byl totiž kompletní protokol účinně doručen 12. 6. 2019, čímž nejen, že protokol byl vyhotoven ve lhůtě 30 dní od posledního kontrolního úkonu (jímž dle protokolu byla kontrola předání osvědčení), tj. ve lhůtě podle § 12 odst. 2 kontrolního řádu, ale v této lhůtě byl žalobci i doručen.
62. Žalobce rovněž namítl, že tím, že k vyřízení námitek a vyhotovení protokolu došlo po lhůtě, došlo ke znemožnění řádného podání a vyřízení námitek.
63. Městský soud podotýká, že námitky proti kontrolním zjištěním je možné uplatnit až po doručení protokolu o kontrole (srov. § 13 odst. 1 kontrolního řádu). Vyřizování námitek je tedy až další fází kontroly následující po vyhotovení protokolu; je tomu tak z logiky věci až poté, kdy byla doručení protokolu kontrolované osobě oznámena kontrolní zjištění. Teprve doručení protokolu je tedy kontrolovaná osoba seznámena s tím, vůči čemu má právo podat námitky a následné právo na jejich vyřízení.
64. Jak již bylo konstatováno výše, v případě kontroly konané dne 16. 5. 2019 byl žalobci protokol včetně kontrolních zjištění doručen dne 12. 6. 2019, tj. ve lhůtě 30 dní, od toho dne běžela žalobci lhůta 15 dní na podání námitek; tohoto práva žalobce využil dne 27. 6. 2019. Na právu podat námitky žalobce tedy nijak krácen nebyl. Pro úplnost městský soud dodává, že v případě kontroly konané dne 13. 8. 2019 byl žalobci protokol předán dne 12. 9. 2019, tj. rovněž ve lhůtě 30 dní podle § 12 odst. 2 kontrolního řádu, zde námitky podány nebyly.
65. Podle § 14 odst. 1 kontrolního řádu platí, že nevyhoví-li námitkám vedoucí kontrolní skupiny nebo kontrolující ve lhůtě 7 dnů ode dne jejich doručení, vyřídí je nadřízená osoba kontrolujícího ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich doručení tak, že jim vyhoví, částečně vyhoví, nebo je zamítne. Ve zvlášť složitém případě se lhůta pro vyřízení námitek nadřízenou osobou kontrolujícího prodlužuje o 30 dnů. O tomto prodloužení lhůty nadřízená osoba kontrolujícího kontrolovanou osobu předem vyrozumí.
66. Pokud jde o samotné námitky proti protokolu o kontrole konané dne 16. 5. 2019, vedoucí kontrolní skupiny námitkám původně nevyhověl, bylo tak na nadřízené osobě kontrolujícího, aby tak učinila ve lhůtě 30 dní od doručení námitek (tj. ode dne 27. 6. 2019). Tato lhůta měla skončit 29. 7. 2019. Vyřízení námitek však bylo žalobci odesláno 1. 8. 2019, tj. již po uplynutí stanovené lhůty 30 dní a fikcí bylo doručeno dne 15. 8. 2019 (srov. § 24 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 28 kontrolního řádu), přičemž dne 20. 8. 2019 byla obálka s vyřízením námitek vložena do schránky. Městský soud se neztotožnil se žalovaným, že takto vlastně vyřídil námitky v prodloužené lhůtě dalších 30 dní – jednak

nadřízený takové prodloužení žalobci neavizoval v rozporu se svou povinností dle § 14 odst. 1 kontrolního řádu, navíc dle názoru městského soudu v případě žalobce nešlo o zvláště složitý případ.

67. Přesto - opožděným doručením vyřízení námitek dne 15. 8. 2019 dne 15. 8. 2019 i tak byly námitky vyřízeny a tím také v souladu s § 18 písm. b) kontrolního řádu byla ukončena kontrola, co se týče zkoušky dne 16. 5. 2019 (jak již bylo výše uvedeno, k 13. 8. 2019 žalobce žádné námitky nepodal). Z hlediska kontroly na včasném vyřízení námitek nijak nezávisel další procesní vývoj věci. Ostatně ani žalobce netvrdí, v čem konkrétně by včasné nevyřízení námitek mělo zasáhnout jeho procesní práva či povinnosti. V překročení lhůty pro vyřízení námitek tak městský soud neshledal nezákonnost, která by měla mít zásadní vliv na procesní osud kontroly.
68. Žalobce dále namítl, že uvedená zjištění byla konstatována až ex post po ukončení kontroly po shlédnutí audiovizuálních záznamů pořízených při kontrole, že v protokolu o kontrole zpracovaném Policií České republiky ke zkoušce ze dne 13. 8. 2019 je poté uvedeno, že žalobce postupoval v souladu s právními předpisy upravujícími zkoušku odborné způsobilosti, přičemž správní orgán došel v případě několika žadatelů ex post v rozporu se zásadou bezprostřednosti k jiným závěrům.
69. Podle názoru městského soudu je především zjevné, že sám kontrolní orgán hodlal audiovizuální záznamy zajištěné při kontrole dne 16. 5. 2019 hodnotit později než tohoto dne, a proto na pozdější dobu ponechal i vyhotovení protokolu. Užití záznamy vznikly při kontrole, o jejich pořízení byl žalobce uvědoměn v rámci poučení ze dne 16. 5. 2019, č. j. KRPA – 183711 – 2/ČJ-2019-0011IY (v případě kontroly dne 13. 8. 2019 pod č. j. KRPA-8665-23/ČJ-2019-0014IY). V případě kontroly konané dne 16. 5. 2019 byla kontrolní zjištění evidentně konstatována na základě vyhodnocení záznamů. Takový postup je podle názoru městského soudu obecně možný, což podporuje i lhůta pro vyhotovení protokolu v délce 30 dní následujících po posledním provedeném kontrolním úkonu podle ustanovení § 12 odst. 2 kontrolního řádu. Teprve po zhodnocení celkového průběhu kontroly je totiž podle názoru městského soudu možné úplně konstatovat případná kontrolní zjištění. Jelikož v projednávané věci bylo předmětem kontroly plnění povinností zkušebního komisaře v rozsahu několika hodin, byl navíc takový postup na místě.
70. Pokud v případě kontroly ze dne 13. 8. 2019 kontrolní skupina (personálně jiná než u kontroly konané dne 16. 5. 2019) postupovala odlišně a měla za to, že v činnosti žalobce závady nebyly, jedná se toliko o konstatování kontrolní skupiny. Od těchto závěrů se však odchýlil správní orgán I. stupně. V rámci hodnocení podkladů o průběhu této kontroly (hodnocení probíhalo již ve fázi správního řízení) totiž stály proti sobě záznamy a kontrolní protokol a správní orgán I. stupně vyhodnotil jednání žalobce odlišně. Správní orgán v řízení o odvolání žalobce z funkce zkušební komisaře nebyl obsahem kontrolního protokolu vázán a hodnotil jej jako jeden z podkladů řízení – srov. § 50 odst. 4 správního řádu. Jinými slovy, hodnocení podkladů prováděl sám správní orgán I. stupně a strohý protokol o kontrole konané dne 13. 8. 2019 neobstál v konfrontaci s audiovizuálními záznamy, které zachytily průběh zkoušky a věrohodně tak svědčily o tom, že žalobce naopak své povinnosti porušil.
71. Tím, že kontrolní skupina (v případě kontroly konané dne 16. 5. 2019), tak i správní orgán I. stupně v případě kontroly konané dne 13. 8. 2019 vyhodnotily audiovizuální záznamy později - „ex post“ po provedené kontrole, jednalo se o postupy, jímž byl co nejúplněji

zjištěn skutkový stav o jednání žalobce. Ani správní orgán I. stupně, ani kontrolní orgán nepostupovali procesně vadně.

72. Žalobce namítl, že audiovizuální záznamy tvoří přílohu protokolů o kontrole, a že byly získány a provedeny v rozporu s § 51 správního řádu.
73. Městský soud z obsahu protokolů ověřil, že audiovizuální záznamy nejsou výslovně označeny jako jejich příloha, jsou však uvedeny v kontrolním protokolu jakožto podklad o průběhu zkoušky; jednoznačně je tedy třeba záznamy považovat za podklady ke kontrole. Právě jako součást podkladů ke kontrole byly následně záznamy postoupeny i do správního řízení o odvolání žalobce. Pokud záznamy nejsou výslovně označeny jako příloha kontrolních protokolů, není to tedy žádná vada správního řízení o odvolání žalobce z funkce zkušební komise.
74. Audiovizuální záznamy byly pořízeny kontrolujícími osobami při zkouškách odborné způsobilosti (tj. při kontrolách) ve dnech 16. 5. a 13. 8. 2019. Kontrolující osoby přitom využily svého oprávnění podle § 8 písm. d) kontrolního řádu „*pořizovat obrazové nebo zvukové záznamy*“. O tomto úkonu a o plnění povinností dle pravidel ochrany osobních údajů byli uchazeči i žalobce poučeni, což stvrdili svým podpisem. V samotném pořízení těchto záznamů pro účely kontroly taktéž není žádný rozpor se zákonem.
75. Jak již bylo konstatováno, tyto podklady kontroly byly použity ve správním řízení o odvolání žalobce. A to ať již v podobě samotných záznamů nebo na základě nich zpracovaných přehledů o průběhu zkoušek, které z těchto záznamů vycházejí (tzv. výpisy, jež jsou rovněž založeny ve správním spisu).
76. Audiovizuální záznamy byly jako součást kontrolních podkladů pořízeny v rámci kontrolní činnosti Policie České republiky. Judikatura správních soudů přitom dovodila, že „*protokoly o kontrolních zjištěních představují v řízeních, v nichž správní orgán z obsahu těchto protokolů vychází, důkaz ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (starý správní řád), nyní listinný důkaz podle § 50 odst. 1 správního řádu*“ (srov. odst. 35 a násl. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2013, č. j. 4 As 34/2013 – 24). Pro protokoly o kontrole, tak i pro s nimi související audiovizuální záznamy platí proto povinnost podle věty první ustanovení § 51 odst. 2 správního řádu, podle níž „*o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení*“; tak se tomu ve věci žalobce nestalo.
77. Žalobce se nicméně úkonů kontrolního orgánu, z nichž protokoly a záznamy pocházejí, sám účastnil, průběh zkoušky mu byl znám. Žalobce se s obsahem záznamů seznámil rovněž později, neboť v rámci seznamování se s podklady si je ze spisu opatřil (k tomu viz. protokol o seznámení účastníka s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 5. 12. 2019, č. j. MV-107243-12/OBP-2019). A seznámil se takto i s ostatními podklady – mj. výpisy – přehledem zkoušek dle audiovizuálního záznamu ze dne 24. 10. 2019 a 3. 12. 2019, které shrnují v textové podobě dle audiovizuálního záznamu pochybení žalobce u jednotlivých uchazečů. Městský soud dále shledal, že žalobce v návaznosti na vědomost o obsahu záznamů uplatnil procesní obranu jednak v podobě námitek proti zjištěním v případě kontroly ze dne 16. 5. 2019. A ve správním řízení se poté žalobce ve dnech 16. 12. 2019 a 18. 12. 2019 vyjádřil k věci znovu, když se vyjádřil jak k porušením právních předpisů, které byly zjištěny při zkoušce dne 16. 5. 2019, tak i dne 13. 8. 2019.

78. Městský soud proto neshledal, že by neprovedením audiovizuálních záznamů (resp. protokolů o kontrole) přímo před žalobcem byl tento na svých procesních právech nějak zkrácen, či že by to mělo vliv na zákonnost prvostupňového nebo napadeného rozhodnutí. Tato vada v řízení tedy nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
79. Žalobce rovněž namítl, že ve věci správní orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
80. Městský soud z obsahu správního spisu ověřil, že správní orgán I. stupně především na základě kontrol shromáždil podklady, které uceleně vypovídají o průběhu obou zkoušek. To, že by záznamy o zkouškách nebyly úplné a nezachycovaly kompletní průběh zkoušek od začátku do konce, nemá na jejich hodnocení žádný vliv. Záznamy především mají dostatečnou vypovídací hodnotu o jednání uchazečů i žalobce a žalobce průběh zkoušek nijak nespornuje. Ani ve správním řízení poté nenavrhł doplnění dalších podkladů, z nichž by měl vyplývat další skutkový stav a pouze polemizoval s tím, jak bylo jeho jednání ze strany správních orgánů hodnoceno. Městský soud proto neshledal pochybnosti o tom, že by zde byl nedostatek skutkových zjištění, popř. v čem by případná neúplnost či pochybnosti o skutkovém stavu měly vlastně spočívat.
81. Podle žalobce není rozhodnutí správního orgánu náležitě odůvodněno a je nepřezkoumatelné.
82. Městský soud shledal, že napadené rozhodnutí je jako celek srozumitelné. Z jeho obsahu se podává, že žalovaný se ztotožnil se správním orgánem I. stupně v zásadním názoru, že v případě jednání žalobce byly shledány důvody pro odvolání z funkce zkušební komisaře jak z důvodu opakovaného, tak i závažného porušení předpisů upravujících zkoušku odborné způsobilosti. Rozhodovací důvody, na jejichž základě žalovaný k tomuto závěru dospěl, jsou přitom z napadeného rozhodnutí srozumitelné – seznal, že důvody správního orgánu I. stupně mají skutkovou oporu v podkladech správního řízení a ztotožnil se s právním hodnocením, jak provedl správní orgán I. stupně – byť v podobě závažného porušení povinností se s tímto hodnocením ztotožnil nanejvýše stručně. Žalobce uplatnil rozkladové námitky proti prvostupňovému rozhodnutí, se kterými se žalovaný jednotlivě vypořádal (shrnl je předtím na stránkách 2-4 napadeného rozhodnutí). Žalobce poté nesouhlasí s právním názorem žalovaného, nenamítá však, že by na nějakou zásadní námitku žalovaný nereagoval. Městský soud proto neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo zatíženo některou z vad, jež by měla mít za následek nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí.
83. Žalobce rovněž namítl, že byl jako účastník ve výroku rozhodnutí nesprávně označen. Městský soud ověřil z napadeného rozhodnutí, že žalobce v něm byl označen jménem, příjmením (v 1. pádu), datem narození a trvalým bydlištěm, tj. zcela v souladu s požadavky na označení účastníka řízení dle ustanovení § 18 odst. 2 správního řádu. V prvostupňovém rozhodnutí byl žalobce ve výroku označen rovněž jménem a příjmením, datem narození, trvalým bydlištěm a číslem služebního průkazu. Rozdíl označení oproti napadenému rozhodnutí je v pádu, v němž bylo příjmení žalobce v prvostupňovém rozhodnutí vyskoňováno (cit. „...rozhodlo ve věci správního řízení o odvolání pana J. Š., nar...“ „...ministerstvo odvolává pana J. Š., nar....“). Pokud žalobce v žalobě namítl nesprávné označení v důsledku nesprávného vyskoňování příjmení, jedná se nanejvýše o gramatickou chybu, nikoliv však o skutečnou chybu v označení žalobce, která by měla mít za následek nesprávně nebo neurčitě označení účastníka řízení.

84. Žalobce konečně namítl i to, že správní orgány překročily meze správního uvážení, pokud jde o hodnocení porušení povinností komisaře, zejména pokud jde o hodnocení intenzity porušení právních povinností.
85. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shledal důvody pro odvolání žalobce podle § 30 odst. 10 písm. b) zákona o zbraních. Správně vyložil, že aby nastal důvod pro odvolání žalobce z funkce zkušební komisaře, musí dojít k porušení právních předpisů upravujících zkoušku odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu buďto **a)** opakovaně anebo **b)** závažným způsobem. Ve shodě se správním orgánem I. stupně konstatoval, že v žalobcově případě došlo k obojímu. Poukázal poté na to, že žalobce své povinnosti porušil opakovaně, což by k odvolání postačilo i bez zkoumání intenzity porušení těchto povinností.
86. Správní orgán I. stupně hodnotil porušení předpisů v těchto případech jednání žalobce (jednotlivé povinnosti dle vyhlášky byly citovány výše, pozn. městského soudu):
- a) podle § 5 odst. 1 písm. c) vyhlášky - zde správní orgán I. stupně konstatoval, že žalobce nezadal předvedení postupu při ukončení střelby ani u jednoho z uchazečů u obou zkušebních termínů,
 - b) § 8 odst. 4 písm. a) a b) vyhlášky (§ 9 odst. 2 vyhlášky), kdy podle správního orgánu I. stupně měli být 2 žadatelé po zkoušce 16. 5. 2019 hodnoceni stupněm „neprospěl“, neboť porušili zásady pro bezpečné zacházení se zbraněmi a střelivem, čímž by v praxi bezprostředně ohrozili bezpečnost osob, 1 žadatel opakovaně porušil zásady pro bezpečné zacházení se zbraněmi a střelivem. Obdobně u zkoušky 13. 8. 2019 měl být 1 žadatel hodnocen stupněm „neprospěl“, neboť porušil zásady pro bezpečné zacházení se zbraněmi a střelivem, čímž by v praxi bezprostředně ohrozil bezpečnost osob, ale podle správního orgánu I. stupně i bezprostředně ohrozil bezpečnost osob a rovněž porušil zásady pro bezpečné zacházení se zbraněmi a střelivem. Také tento uchazeč měl být hodnocen stupněm „neprospěl“,
 - c) § 5 odst. 1 vyhlášky, když žalobce v praktické části zkoušky nenechal 2 žadatele (1 na zkoušce 16. 5. a 1 na zkoušce 13. 8.) vykonat zkoušku samostatně, nepatřičně do ní slovně zasahoval, čímž naváděl žadatele ke správnému postupu nebo odvracel nesprávný postup,
 - d) § 6 odst. 5 vyhlášky ve spojení s § 8 odst. 2 písm. c) vyhlášky, 6 uchazečů na zkoušce 16. 5. 2019 nabídl, že započítá zásahy z nástřelné série jako hodnocené zásahy, pokud dosáhnou patřičného počtu zásahu, a tak se také stalo,
 - e) § 4 odst. 4 zkušební řádu ve spojení s § 8 odst. 2 vyhlášky – 2 žadatele u zkoušky 13. 8. 2019 opomněl poučit, v jakém časovém limitu budou střílet z dlouhé brokové a dlouhé kulové zbraně,
 - f) § 4 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád – žalobce se nechoval zdvořile k 1 uchazeči na zkoušce dne 16. 5. 2019, když mu tykal a pronesl několik nepatřičných vět.
87. Ve vztahu ke zkoušce odborné způsobilosti žadatelů lze z uvedených porušení právních předpisů podle názoru městského soudu uplatnit případy zařazené pod body a - e). Porušení zásady zdvořilosti ad f) je sice zásadou správního řízení, bezprostředně však nemá na zkoušku vliv a nevyčítá mu to ani správní orgán I. stupně. Žalobce některé povinnosti porušil jen u jednoho termínu zkoušky – případy ad d), e), f), naopak porušení povinností dle případů ad a, b, c) se opakovalo u obou zkoušek. Celkově je tedy zřejmé, že opakované

porušení povinností upravujících zkoušku shledal správní orgán I. stupně správně. Důvod pro odvolání žalobce podle § 30 odst. 10 písm. b) zákona o zbraních tedy dán byl.

88. Jak již bylo konstatováno, správní orgány shledaly, že žalobce současně porušil své povinnosti i závažně. V tomto smyslu správní orgán I. stupně hodnotil, že žalobce sice žadatele nepoškodil, ale v několika případech zmařil účel zkoušky, jímž má být ověření, jak žadatelé samostatně ovládají bezpečnou manipulaci se zbraněmi a střelivem. Závažné porušení předpisů pak shledal u těch žadatelů, kteří měli být hodnoceni stupněm „neprospěl“ z důvodu ohrožení bezpečnosti osob nebo vzhledem k opakovaným závažným porušením zásad pro bezpečné zacházení se zbraní a střelivem, tj. u případů uvedených ad b).
89. Při úvaze, zda bylo takové hodnocení na místě, městský soud z prvostupňového rozhodnutí zjistil, že:

- uchazeč J. M. hodlal odložit nabitou zbraň, čemuž žalobce slovním zásahem zabránil,
- uchazeč V. V. při odstranění závady „selhač“ nevyčkal předepsaný čas, ani nesdělil, že je třeba vyčkat určitou dobu, ihned vyjmul zásobník. Zde správní orgán nebezpečnost hodnotil dle bodu 3.2 písm. a) a c) zkušebního řádu – v případě závady „selhač“ hrozí opožděný výstřel, opomenutí prodlevy tedy může ohrozit bezpečnost osob. Dále tento uchazeč při odstraňování závady „zádržka“ opomněl jako první úkon ze samonabíjecí pistole vyjmout zásobník, nicméně následně předvedl správný postup. To nebylo dle správního orgánu I. stupně důvodem k ukončení zkoušky, avšak se jednalo o porušení zásad pro bezpečné zacházení se zbraněmi. Měla tak být ukončena zkouška se stupněm „neprospěl“ pro opakované porušení zásady pro bezpečné zacházení se zbraní a střelivem podle § 8 odst. 4 vyhlášky. Správní orgán I. stupně zde hodnotil, že žadatel ohrozil v prvním případě svou bezpečnost, v druhém případě porušil postup, který má zabránit nechtěnému nabití zbraně (a neočekávání nabití zbraně).

V tomto případě městský soud shledal, že správní orgán I. stupně zjevně respektoval své doporučení ze dne 17. 1. 2019 a 30. 1. 2019 o bezpečném zacházení se zbraní a střelivem při zkoušce (založeno ve správním spisu v rámci rozkladu žalobce). Doporučení spočívá v tom, že pokud žalobce jako první při kontrole zbraně nevyjme zásobník, avšak natáhne zbraň, míří do bezpečného směru (nemá prst na spoušti nebo v prostoru lučíku), chybu si uvědomí, zásobník následně vyjme, natáhne závěr a zkontroluje nábojovou komoru, nedojde tím k porušení zásad pro bezpečné zacházení se zbraní a střelivem, kterým by došlo k bezprostřednímu ohrožení bezpečnosti osob (ani hypotetickému), zkouška by tedy neměla být ukončena, ale měl by žadatel být umožněno kontrolu dokončit; to platí i případ závady. Tímto následným postupem totiž žadatel prokáže, že manipulaci ovládá, nic to však nemění na tom, že žadatel tímto poruší zásady pro bezpečné zacházení se zbraní a střelivem, při dalším pochybení je to důvod pro hodnocení stupněm „neprospěl“ podle § 8 odst. 4 vyhlášky.

- Uchazeč P.P. dvakrát se zbraněmi mířil do stropu a do stolu, tj. mimo bezpečný směr, který předtím žalobce vymezil jako „*prostor terče plus mínus 2 m okolo něj*“,
- Uchazeč A. T. neprovedl kontrolu správného složení zbraně, při simulaci závady „selhač“ si neuvědomil, že je třeba předepsaný čas vyčkat, zda nedojde k opožděnému výstřelu. Neprovedl kontrolu před ostrou střelbou kontrolu ani dlouhé kulové zbraně ani dlouhé brokové zbraně, ačkoliv obě zbraně ztratil z dohledu (šel si pro ochranné

pomůcky), po dostřelení z dlouhé brokové zbraně chtěl tuto odložit bez kontroly, neučinil tak jen kvůli slovnímu zásahu žalobce. Došlo tedy nejen k teoretickému, ale i praktickému ohrožení bezpečnosti osob, měl být hodnocen „neprospěl“.

90. Z výše uvedeného přehledu právních povinností týkajících se zkoušky odborné způsobilosti uchazečů o zbrojní pas podle vyhlášky a zkušebního řádu vyplývá, že žadatel má sám při zkoušce prokázat, že zbraň ovládá, a že s ní dovede bezpečně zacházet (mířit, střílet, používat ji) a manipulovat s ná. Zcela zásadní je poté právě ta skutečnost, že žadatel má tyto dovednosti osvědčit a prezentovat zcela samostatně. Při zkoušce na střelnici lze případné pochybení žadatele napravit zásahem komisaře, v praxi se však musí žadatel spolehnout na své schopnosti sám a nemůže tak disponovat špatnými návyky, které by mohly vést k fatálním následkům. Městský soud proto považuje za přiměřený požadavek § 8 odst. 1 vyhlášky, aby jako neúspěšný byl hodnocen ten uchazeč, který zásady pro bezpečnou manipulaci se zbraní a střelivem při zkoušce spolehlivě sám bez zásahu jiných neprokáže. Úloha zkušební komisaře, jenž je takto jedním z posledních garantů toho, že zbrojní průkaz bude držet osoba k tomu způsobilá, je tak v podstatě nenahraditelná.
91. Ve výše uvedených případech bylo podle názoru městského soudu zcela zjevně prokázáno, že žalobce svým zásahem do průběhu zkoušky či nedůsledným hodnocením pochybení umožnil několika žadatelům získání zbrojního průkazu, aniž by k tomu byli ve smyslu uvedených ustanovení vlastně způsobilí. Takové porušení předpisů zkušební komisaře tedy nelze podle názoru městského soudu hodnotit jinak než jako závažné.
92. Žalovaný se sice v napadeném rozhodnutí k otázce hodnocení závažnosti porušení právních povinností zkušební komisaře jen stručně ztotožnil s hodnocením správního orgánu I. stupně, což je na samé hranici přezkoumatelnosti uvedené rozkladové námitky. Městský soud by považoval za srozumitelnější, pokud by žalovaný k tomu např. alespoň shrnul základní principy, pro které je nutno striktně vyžadovat dodržování povinností a pravidel při používání zbraní a střeliva při zkoušce a poté u typových porušení, které shledal správní orgán I. stupně, kdyby konstatoval, zda a v čem bylo toto porušení závažné. Přesto je však z napadeného rozhodnutí srozumitelné, že žalovaný zkrátka bez jakýchkoliv výhrad akceptoval, že porušení povinností žalobce jako zkušební komisaře, jak je vyhodnotil správní orgán I. stupně, bylo skutečně závažné. S hodnocením této otázky u správních orgánů obou stupňů se poté městský soud zcela ztotožnil.

VI. Závěr a náklady řízení

93. Městský soud z výše uvedených důvodů nepřisvědčil žádné žalobní námitce, žaloba je tedy nedůvodná a městský soud ji proto zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
94. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 20. dubna 2021

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu